

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμὰς 11

Τυπὸν λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἑξωτερικῇ φράγμα χρυσῷ 15.

Τυπὸν λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριατάρης

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

'Ενίκησαν καὶ στρήθουνε
Περήφανο μουστάκι
Οἱ πᾶτρωνες τοῦ Σπάρταλη,
Οἱ σύντροφοι τοῦ Τάκη,
Οἱ ἔχοντες πολιτικὴν
Σπιθαμιαίου νάνου
Καὶ ὡς εὐνοῦχοι τὴν ποδιὰ
Φιλοῦντες τοῦ Σουλτάνου.
'Ενίκησαν οἱ φοβεροὶ
'Ρομβολδοεφιάλται
Οἱ γιὰ τοῦ 'Εθνους τὰ λεπτὰ
Γιαγκοαντεροβγάλται,
'Ενίκησαν αἱ 'Αρπυιαι
Οἱ γῦπες, τὰ κοράκια
Τὰ γιὰ τὴν κόττα τοῦ λαοῦ
'Αχόρταγα γεράκια.

Καὶ τώρα μέσα 'ςτὴ Βουλὴν
'Αν πολεμοῦν ἀκόμα
Ταμπουρωμένο 'ναι γερὰ
Τῶν νικητῶν τὸ κόμμα.
Τῆς ἀντιπολιτεύσεως
'Σωθῆκαν τὰ φουσέκια,
Βουβὰ, βουβὰ 'ςτὰ χέρια τῆς
Θὰ μείνουν τὰ τουφέκια
Κι' ὁ καπετὰν Χαρίλαος,
Χωρὶς νὰ λύσῃ μύτη,
Χωρὶς νὰ λείψῃ πιά κι' αὐτός
Μιὰ νύχτ' ἀπὸ τὸ σπίτι

Χωρὶς καυγάδες 'στὴ Βουλὴν
Καὶ λίμας χαλασμό
Θὲ νὰ βαρῶσῃ τὸ χρυσὸ
Προῦπολογισμό.
'Ενίκησαν, μὰ μὲ κακὸ
Εἶχαν παλέψῃ φεῖδι
Κι' ἀκόμα τρέμουν μερικοὶ
Τὸ στόμα τοῦ Λεβίδη,
'Εκείνη τὴ φειδόγλωσσα
'Οποῦ πικροδαγκόνει
Κι' ὅπου δαγκώσῃ, τὸ 'δες σὺ
Βουλπιώτη, . . . φαρμακόνει . . .

Αἱ! νικηταί, 'ςτὴ νίκη σας
Μὴν 'περηφανευθῆτε . . .
Τὰ μέτωπά σας δὲν τιμᾶ
'Η δάφνη ποῦ φορεῖτε,
Δὲν κρύβουνε τὰ φύλλα τῆς
Ποτέ, μὰ τὴν Πατρίδα,
Τοῦ Στήλμαν, 'Ρόμβολδ, Σπάρταλη
Τὴν ἀτιμὴ κηλίδα.
Τιμὴ καὶ δόξα νικηταί.
Σ' ἐκείνους ποῦ νικᾶτε,
Γιατὶ δὲν σὰς ἀφίνουνε
Τὰ κόλλυβα νὰ φᾶτε
Τοῦ 'Εθνους ὅπου ἡ χρυσὴ
Παρέα σας μᾶς κλέβει
Καὶ ὅπου Τάκης κυβερνᾷ
Καὶ Τάκης βασιλεύει! . . .

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ.

*Αρωμοί ἐν ὀσμῇ ἀλληλοῦσι! Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, ὅσοι πιστοὶ ἀσπασθῆτε τὸν νεκρὸν. Μπουρμπουλήθραις ἦσαν καὶ διελύθησαν.

Χαίρε Βουλπιώτη!

Κούρνιαζε Λεβίδη!

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ζήτημα τοῦ Τάκη.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη βρωμοδουλειᾶ τοῦ Παπαχριστοφίλου.

Ζήτω ὁ Σπύλιαν!

Ζήτω ὁ Σπάρταλης!

Ζήτω ὁ Ρόμβωλ!

Μακάριος ὁ Τρικούπης!

Μὲ τῆς υγείαις σας, κύριε Δηλιγιάννη.

Καὶ μὲ τῆς υγείαις μας.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας εἰς σέ ἀνατίθεμεν, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην σου, παντοδύναμε Χαρίλαε, ὅτι σοὶ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαὸς ἐχαιρέτισε τὴν νίκην σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει.

Καὶ νῦν τρώγε, πίνε, εὐφραίνου.

Σύνθημά σου ἔχε τό: «Ἐὰν ὁ λαὸς μετ' ἐμοῦ, οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ!»

Τὸν προὔπολογισμὸν τὸν ἔχεις πλέον ἐξηραλισμένον.

Εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχῃς τὸν παρὰ ἑστὸ χέρι σὺ καὶ ὄχι ἄλλος.

Καὶ ἀνοίγεται πρὸ σοῦ εὐρὺ στάδιον ἐνεργείας.

Εἶπομεν ὅτι ὁ λαὸς ἐχαιρέτισε τὴν νίκην σου.

Ἄλλὰ ποῖος λαός;

Ὁ τῶν Ἀθηνῶν,

Αὐτὸς ὁ λαὸς τὸν ὅποιον σὺ γνωρίζεις νὰ νανορίζῃς, νὰ κοιμίζῃς, νὰ διασκεδάζῃς, νὰ χορεύῃς, νὰ παρασύρῃς εἰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρεις, εἰς γάμους καὶ χαρὰς καὶ νὰ τὸν πείθῃς ὅτι ζῆ dans le meilleur des mondes possibles, sous le meilleur des gouvernements impossibles.

Παρὰ τοῦ λαοῦ τούτου γίνονται καθ' ἑκάστην ἀνάρπαστα τὰ αὐλικούπουργικὰ φύλλα....

Μετὰ δὲ τὴν τρικουπικὴν νίκην, οἱ ἐφημεριδοπῶλαι, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐφημερὶς ἀπεκάλεε κατ' αὐτὰς *λουστρερος*, δὲν ἐπρόφθαναν νὰ πωλοῦν παραρτήματα καὶ φύλλα τῶν αὐλικούπουργικῶν ἐφημερίδων.

Ἄλλὰ καὶ πῶς νὰ μὴ πωλοῦνται αὐτὰ κάλλιον πάσης ἄλλης;

Ἄφου ἔβαλαν τὸ πρᾶγμα τῶν στή φτήνια τόσον, ὥστε τὸ χαρίζουν μᾶλλον παρὰ νὰ τοὺς πωλοῦν;

Μεγαλώνουν, γίνονται διπλαῖ τὸ μέγεθος, διπλαῖ τὴν δαπάνην καὶ πάλιν μένουν εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν.

Διότι ὁ διὰ τοῦ Σπάρταλη *σπαρταλῶν* τὸ γρῆμα τοῦ δημοσίου, δὲν φεῖδεται χρήματος πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Σπαρταλᾶ καὶ διὰ τὸν τύπον τοῦ τῶν ἀγαπητῶν.

Οὕτω δὲ κατορθώνει ὁ τύπος αὐτός, ὅσω καὶ ἂν ᾖναι αὐλικούπουργικός, ὅσω καὶ ἂν ᾖναι δούλος, νὰ ὑποστηρίζηται παρὰ τοῦ λαοῦ πλέον ἢ ὁ ἀνεξάρτητος, ὅστις εἶναι τῶν ἀναγκῶν τοῦ δούλου.

* *

Διότι, μεταξὺ ἄλλων, ἡ ἀντιπολίτευσις, ἔχει καὶ τὴν στραβομάραν αὐτὴν, νὰ μὴν ἔχῃ τύπον εἰς τὰς χεῖράς της.

Νὰ μὴν ἔχῃ ἐν τοῦλάχιστον δημοσιογραφικὸν ὄργανον εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων (*à la hauteur des circonstances*) κύριε Δηλιγιάννη.

Ἄντιπολίτευσις μὴ ἔχουσα τύπον ἰσχυρὸν εἶναι μαχητὴς χωρὶς πολεμοφόδιον.

Καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἀξία τῆς καταπτώσεώς της, ἀφοῦ δὲν ἐνόησεν ἢ δὲν ἠθέλησεν, ἡ ἐξηταβελονικῶς σκεπτομένη, δὲν προσέβη εἰς ἴδρυσιν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων αὐτῆς δυναμένων νὰ πολεμήσωσι πρὸς τὰ τῆς συμπολιτεύσεως γενναιότερον, ἀξιοπρεπέστερον.

Ἡ κυβέρνησις κατορθώνει τι μέγα, ἐφ' ᾧ εὐθύνεται ἡ ἀντιπολίτευσις.

Κατορθώνει νὰ κυκλοφοροῦν τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά της καὶ νὰ γίνωνται ἀνάρπαστα παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν γένει.

Νὰ τ' ἀγοράζω, ἦτοι νὰ τὰ ὑποστηρίζω, καὶ οἱ λυσιπαιδιότεροι τῶν ἀντιπολιτευομένων, διότι τέλος πάντων θέλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ διαβάσωσι κάτι τι.

* *

(1) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (1)

ΠΑΡΟΡΜΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Νῦν ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλα ἱστορικὰ ἀσθενῶν, παρ' οἷς ἐπικρατεῖ μᾶλλον ἢ τάσις πρὸς τὸ κλέπτειν, ἀγοράζειν, πυρπολεῖν κτλ. (*kleptomanie, pyromanie, oniomanie*).

Ἐκ τούτων ἰδίως οἱ *πυροματεῖς* ἀντίκουσιν εἰς τὰς κατωτέρας βαθμίδας τῆς κλίμακος τῆς ἐκφυλιστικῆς, οἱ πλείοτεροι ἀληθῶς τούτων εἶναι ἐξησθενημένης διανοίας (*imbéciles faibles d'esprit*).

Παρὰ τοῦ Marc παραλαμβάνει ὁ Cullerre τὴν ἐξῆς περιπτώσιν:

Νεανίς τις ἐκ πλουσιῶν γονέων καταγομένη ἠσθάνετο τὴν ἀκατανίκητον ἀνάγκην νὰ κλέπτῃ πᾶν ὅτι ὑπέπιπτεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της. Ἡμέραν τινα ἀνεκάλυψαν ὅτι εἶχεν ἐναποθηκεύσει μέγαν ἀριθμὸν ρινομάκτρων, χειροκτίων, περικνημίδων, δακτυληθρῶν, τὰ ὅποια ἐκλεπτε παρὰ τῶν φίλων αὐτῆς ἐπιτιμηθεῖσα δὲ διὰ τοῦτο ὑπεστέθη μετὰ δακρύων νὰ μὴ ὑποπέσῃ πλέον εἰς τὴν τόσον ταπεινωτικὴν δι' αὐτὴν τάσιν, ἣν προσεπάθει εὐλικρινῶς νὰ καταπολεμῇ, ἀλλ' ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ πάλιν ἐπανήρχιζε τὰς κλοπὰς.

* *

Κύριός τις M... ὃν ἀναφέρει ὁ Trélet, (Cullerret), πλούσιος καὶ καλῆς οἰκογενείας, ἀλλ' ἀσθενοῦς πνεύματος, ἐξηκολούθει νὰ κλέπτῃ ἐπὶ τριάκοντα κατὰ συνέχειαν ἔτη, χωρὶς οὐδ' ἀπαξ νὰ συλληφθῇ, ἀναπτύξας μεγίστην ἐπιτηδειότητα πρὸς τὸ κλέπτειν. Ὅταν ἀπέθανεν, εὗρον εἰς τὰ δωμάτιά του μέγιστον ἀριθμὸν ἀντικειμένων κλαπέντων παντοῦ εἶδους: παροψίδας, ρινομάκτρα, ἀγγεῖα, ἀλεξιθρόγια, εἰκόνας, διάφορα κοσμήματα, ὀρολόγια, μαχαίρια καὶ κτηροῦνια, ράβδους, λυχνίας κλπ. ὧν τὰ πλείεστα ἐκλεψεν ἀπὸ φιλικῶν οἰκογενειῶν, εἰς ἃς ἐσύγαζε. Ἰσχυρῶς ἐγένετο αἰτίος τῆς ποπομπῆς τῶν ὑπερρετιῶν, οὗς ὑπόπτεισεν ὁ οἰκοδεσπότης. Ὅσάκις δὲ τυχὸν ἐν συνομιλίᾳ μετ' αὐτοῦ φίλος τις ἐξέφραζε τὴν λύπην του δι' ἀπολεσθῆν τι προσφιλὲς αὐτῷ ἀντικείμενον, οὐδόλως συνεκινεῖτο καὶ περιωρίζετο ἀπλῶς νὰ ἐκφράζῃ τὰ συλλυπητήριά του. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων τῶν κλαπέντων οὐδὲν κέρδος ἐζήτησε νὰ κερπωθῇ, καθόσον πάντα εὐρέθησαν σῶα καὶ ἀκέραια μετὰ τὸν θάνατόν του πληροῦντα ὀλόκληρα δωμάτια, τὰ ὅποια ἐσφόντιζε νὰ κλείρῃ καλῶς.

* *

Ὁ Magnan περατήρησε μίαν περιπτώσιν *ωνιοματίας*, *ματίας τοῦ ἀγοράζειν* (*oniomanie*) κληρονομικῶς μεταδοθείσης ἀπὸ τῆς προμήτορος διὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν ἐγγονόν. Ἡ πρώτη, ἣτις καὶ διετέλεσε ἐπὶ τινα χρόνον ἐν τινι φρενοκομείῳ, συνήθιζε νὰ ἀγοράζῃ πράγματα, ὧν οὐδεμίαν χρῆσιν

Ἐντιπολιτευσίς ἀνευ τύπου εἶναι μηδέν.

Καὶ σήμερον οὐδὲς τῶν δημοσιογραφικῶν καλῶν αὐτῆς δύναται πλέον νὰ παλαίσῃ πρὸς τοὺς Ἰολιάθ τῆς δημοσιογραφίας τῶν κυβερνητικῶν καὶ αὐλικῶν Φιλισταίων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς ἐντιπολιτεύσεως ὑπάρχουν γενναῖοι Δαυῖδ, ἀλλ' αἱ σφενδόνας τούτων ἐκλύονται καὶ αἱ πέτραι τῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωσι τὰ μέτωπα ἐκείνων.

Διότι τὰς σφενδόνας αὐτὰς οὐδεὶς τῶν δυναμένων ἀποφασίζει νὰ ἐνδυναμώσῃ.

Ὁ Τριχούπης οὕτω ἔχει πανταχοῦ τὴν δύναμιν.

Ἐν τῇ Αὐλῇ.

Ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἐν τῷ τύπῳ.

Πλειονοψηρεῖ πανταχοῦ

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πέσῃ;

Τίς θὰ λυθῆναι νὰ τὸν ρίψῃ;

Τίς ὁ δυνάμενος νὰ ἐκριζώσῃ τοιαύτην δρῶν,

Οὔτε κάμπτεται, οὔτε ἐκριζοῦται.

Μόνον μία πυρκαϊὰ θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν καταστρέψῃ.

Ἄλλὰ ποῖος νὰ τοῦ τὴν ἀνάψῃ;

Ζητεῖται ἐμπρηστής.

Αἰ! Δηλιγιάννη σοῦ βαστᾶ νὰ τοῦ τὴν ἀνάψῃς σύ;

Δὲν σοῦ βαστᾶ.

Ἀπέδειξες ὅτι εἶναι τὰ σπέρτα σου βρεμμένα, τὰ κάρβουνα σου σβυστά.

Ὁ Τριχούπης ἀλείφθηκεν ὅλος νέφτι καὶ σὺ δὲ ἔμπορες νὰ τοῦ καθήσῃς φωτιά!

Εἶγες εἰς τὰς χεῖράς σου τόσην ὕλην εὐφλεκτον καὶ δὲν εὐρήκεις μιὰ σπιθα νὰ τὸν κορώσῃς.

Ἔμεινες οἰκτρός ἐν τῇ νῦν ἰδυναμίᾳ σου, ἐν τῇ νῦν ἀδοξία σου καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν Τριχούπην:

Ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα! . . .

§ § §

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ

— Φύλα . . . κεεεές! . . . Φύ . . . λα . . . κέεεές! . . .

Ἡ ἀγρία αὐτῆ κραυγὴ μᾶς ἀφύπνισεν ὅλους, κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευῆν.

ἐποιεῖτο. Ἰγθύς, ὄρνιθας, ἄλλα ἀντικείμενα, ἠγόραζεν εἰς μέγαν ἀριθμὸν, εἶτα δὲ τὰ ἔρριπτε κρύφα ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας τῆς. Ἐργάται τινὲς παρατηρήσαντες τὸ γεγονός τοῦτο, ὅπερ καθ' ὠρισμένην ὥς ἐγγίστα ὄραν συνέβαινε, παρεφύλαττον καὶ ἐλάμβανον τὰ τρόφιμα ταῦτα· τοῦτο ἐννοήσασα ἡ πάσχουσα ἔρριπτεν εἶτα τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰς τὸ ἀποχωρητήριον τῆς οἰκίας.

Ὁ υἱὸς αὐτῆς τὴν αὐτὴν μονομανίαν εἶγεν. Ὁ δὲ ἐγγονὸς ἤδη ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἤρχισε νὰ δεικνύῃ παρόμοια συμπτώματα χαρίζων εἰς τοὺς μικροὺς συντρόφους τοῦ διάφορα ἀντικείμενα. Εἰς ἡλικίαν 2 ἐτῶν ἡ τάσις πρὸς τὸ ἀγοράζειν κατέστη ἀκατανίκητος· ἠγόραζεν ἀνευ ἀνάγκης πολλοὺς πήχεις ὑφασμάτων, διάφορα ἐπιπλα, πλῆθος ὄρνιθων, σάκκους δλοκλήρους λαχανικῶν καὶ παντοῦ εἶδους ἄλλων πραγμάτων, τὰ δποῖα ἠδύνατο νὰ πληρώσωσιν ὀλόκληρον ἄμαξαν· συνωδεύετο δὲ πολλάκις εἰς τὰς ἀγοράς καὶ ὑπὲρ δύο ὑπηρετῶν, οὓς ἐλάμβανε μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς βοήθειαν, καὶ ἐπέστρεφε κατάφορτος αὐτὸς τε καὶ οἱ ὑπηρεταὶ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἐνίοτε διὰ νὰ δαπανήσῃ τὰ πολλὰ τρόφιμα, δικαιολογούμενος, οὕτως εἶπεῖν, εἰς ἑαυτὸν, ἠναγκάζετο νὰ δίδῃ μεγάλα γεύματα προσκαλῶν φίλους.

Ὅσάκις ἴστατο πρὸ καταστάματος ἐπίπλων, ἀμέσως ἡ παρόρμησις ἐκυρίευν αὐτὸν καὶ «ἔπρεπε, λέγει, νὰ ἀγοράσῃ

Καὶ παρευθὺς ἠκούσθησαν τὸν ποδοβολητὸν καὶ τὴν κλαγγὴν τῆς προσδραμοῦσης ἐνόπλου βρουράς.

Τί συνέβαινε;

Συνεβάνει τι συνηθέστατον εἰς βωμείκαις φυλακαῖς.

Συνέβαινεν αἰματηρὰ συμπλοκὴ εἰς ἐν τῶν δωμάτων, ὅπου κλεινόνται οἱ κατάδικοι ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Παλαιῦ Στρατώνος, πρῶτον φυλακῶν ἐξ οὗ ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἦλθαν νὰ πάρουν σχέδιον ἄλλα πεπολιτισμένα Κράτη.

Καβελλάρης καὶ Μάνθος. οὕτω ὀνομάζονται τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος.

Ὁ Καβελλάρης εἶχεν ἓνα ψαλίδι.

Τὸ ψαλίδι αὐτὸ ἔγεινε τὸ μῆλον τῆς ἔριδος.

Ὁ Μάνθος τοῦ τὸ πῆρε καὶ τὸ μετεχειρίσθη πρὸς ψαλίδισιν τριχῶν του τινῶν.

Ἐπειτα τοῦ τὸ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ βῶμι πίνων, κατὰ τὴν ρηθεῖσαν νύκτα καὶ ἐλθὼν εἰς τὰ πράγματα διὰ τῆς πολυποσίας ἤρχισε νὰ εἰρνεύηται τὸν Καβελλάρην.

— Παιδιά, ἔλεγεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς περὶ αὐτοῦ, μὴ ἀγοράζετε πηρὸ καπνὸ ἀπὸ τὸν Καβελλάρην, γιὰτ' εἶναι μαγαρισμένος, ἀφοῦ τὸν κόβῃ με μαγαρισμένο ψαλίδι.

Προῦτος δὲ τῆς ρωμηποσίας του ἤρχισε νὰ βλασφημῇ προκλητικῶς τὸν ψαλιδοκράτορα ἀντίπαλόν του.

Τότε αὐτὸς χάνει τὴν ὑπομονὴν καὶ ὀπλισμένος μετ' ὃ ψαλίδι τοῦ ρίχνεται, καὶ τοῦ τραβᾷ πέντε μπηχταῖς ψαλιδισαῖς. Ἐστὸ κεφάλι, ἔστὸ πρόσωπο καὶ ἔστὴν κοιλιά.

Ὁ Μάνθος εἶχ' ἓνα γε ντέκι (μεγάλον μαχαίρι) ἔστὸ προσκέφαλό του.

Ἐσπῶθηκε βαρεμένος καὶ ἔφαζε νὰ τὸ βρῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ βρῆκε· τοῦ τὸ εἶχαν κρύψει.

Τότε ἀρπάζει μετ' ὃ ὄστα (μεγάλον σουγιᾶ) καὶ μ' αὐτὴν τοῦ δίνει μιὰ κάτω ἀπὸ τ' ἀριστερὸ βυζὶ καὶ ἄλλη μιὰ ἔστὸ ποντίκι τ' ἀριστεροῦ χερσιοῦ.

Ὁ Καβελλάρης, ὅσῳ καὶ ἂν μετεχειρίσθη ψαλίδι, δὲν κατάρθωσε νὰ κόψῃ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ Μάνθου, ἐξεναντίας μάλιστα. αὐτὸς μετ' ὃ σουγιᾶ, τὸν ἔκαμε νὰ τὸν πάρουν σηκωτὸν ἔστὴν ψάθα νύκτα, νύκτα καὶ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ λεγόμενον Νοσοκομεῖον (ἄλλη εἰρωνεῖα ὀνόματος αὐτῆ) τῶν φυλακῶν, ὅπου ὁ Καβελλάρης πνέει τὰ λλοισθία.

Καὶ ὅλ' αὐτὰ διότι αἱ ἐπιστasiai ἐπιτρέπουν εἰς μερικοὺς παληκαράδες εὐνοουμένους τῶν ν' ἀνοίγωνται πολὺ.

Υgrec.

ὅσον ἠδύνατο πλειότερα ἐπιπλα»· «ἀπηλιπζόμεν καὶ ἐπάλαιον κατ' ἑμαυτοῦ, ἀλλ' ἤμην ἐγὼ πάντοτε ὁ ἀσθενέστερος».

* *

Ἀφοῦ δὲ κατέστρεψε τὴν περιουσίαν του, κατέφυγεν εἶτα εἰς πράξεις ἐπιληψίμους πρὸς προμηθεῖαν χρημάτων, ὅπως κορεννύῃ τὸ ἀδυσώπητον πάθος του.

Ἄλλ' ἔχομεν ἐνίοτε καὶ ὅπως ἀντίθετα γεγονότα, καθ' ἃ ἡ βούλησις φαίνεται ἐντελῶς παραλελυμένη· παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐν παρεργῶ ἐν παραδείγματι.

Ὁ Ἐσκιρόλ ἀναφέρει περὶ ἐνὸς ἀρχαίου δικαστοῦ λίαν διακεκριμένου, ὅστις μετὰ μελαγχολίαν τινὰ ἰαθεῖσαν ἐκυριεύθη ὑπὸ μιᾶς ἀδρανεῖας ἀκατανίκητου, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἠδύνατο οὐδεμίαν ἀπόφασιν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ διὰ τὰ ἐλάχιστα νὰ λαμβάνῃ. Εἰς τὰς προτροπὰς καὶ τὰς συμβουλάς τῶν οἰκείων πάντοτε ἀπεκρίνετο. «Ἄλλὰ γνωρίζω κάλλιστα ὅτι ὁ» φεῖλω νὰ πράξω· αἱ συμβουλαὶ σας εἶναι ἀρισταὶ καὶ ἐπιθυμῶ ζωηρότατα ὅπως συμμορφωθῶ πρὸς αὐτάς· ἀλλὰ λάμετέ με πρῶτον νὰ θέλω, νὰ ἔχω τὴν θέλησιν ἐκείνην, ἥτις ἐκτελεῖ. » Εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν ἔχω ἄλλην θέλησιν εἰμὴ τὴν θέλησιν τοῦ νὰ μὴ θέλω, ἂν καὶ ἔχω δὲ ὄλον τὸ λογικόν μου, ἐν τούτοις αἱ δυνάμεις με ἐγκαταλείπουσι, καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς ἀποφασίσω νὰ πράξω τι.»

ΜΙΑ ΕΤΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ.

Ἀνατέλλουν καὶ πάλιν οἱ **Καιροί**.

Τὴν ἀνατολὴν αὐτῶν θεωροῦμεν ὡς **σημεῖον τῶν καιρῶν**.

Ὁ Γερουσιαστὴς τῆς δημοσιογραφίας ἡμῶν κ. Κανελίδης ἐξέλεξεν ὠραῖον καιρὸν διὰ τοὺς **Καιροὺς του**.

Σήμερον εἰπὲρ ποτε ἤτο καιρὸς νὰ ὑπενθυμίσουν οἱ **Καιροὶ** του τὸ **Τίς πταίει** εἰς τὸν **Τίς πταίει**.

ΑΙ ΨΥΧΩΣΕΙΣ.

Αἱ **Ψυχώσεις** τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν Σίμωνος Ἀποστολίδου κατήντησαν ὄχι μόνον τὸ **βιβλίον** ἀλλὰ καὶ τὸ **ζήτημα τῆς ἡμέρας**. Ἐξηγήθησαν ἐναντίον του οἱ μουχλιασμένοι τῶν πεπαλαιωμένων ἰδεῶν, ὡς ἤτο ἐπόμενον.

Ὅσα λυσσωδέστερον πολεμεῖται παρ' αὐτῶν τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο τοῦ Ἀποστολίδου, τόσα θὰ πῆ ὅτι ἐπέτυχεν, ὅτι τ' ἀληθῆ λέγει. Νομίζομεν δὲ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὠραιότερον ἐπιδόρπιον ἐν ἐπιφυλλίδι παρὰ τὰς **Παρορηήσεις** αὐτοῦ ἃς ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες, διὰ τοὺς μὴ προμηθευθέντας εἰσέτι τὸ **βιβλίον του**.

ΔΙΚΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Εἶναι γνωστὴ, γνωστοτάτη ἡ ὑπόθεσις.

Κατηγοροῦντο οἱ λοχία Δαλωνᾶς, Θησεύς, Πανᾶς, Παπαδημητρόπουλος καὶ ὁ πολίτης Μπογιατζάρας ἐπὶ πλαστογραφία τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποβόρου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χ. Τρικουπῆ καὶ ἄλλων πολλῶν ὑπογραφῶν τμηματαρχῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Διὰ δὲ τῆς πλαστογραφίσεως ταύτης ἔλαβον ἐκ διαφόρων στρατιωτικῶν ταμείων τέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμῶν.

Ἡ δίκη αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας, τὴν νύκτα δὲ τοῦ Σαββάτου περὶ τὴν 2αν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, οἱ ἔνορχοι ἐξέδωκαν τὴν ἀπόφασίν των, κηρύξαντες ἐνόχους μόνον τὸν λοχίαν Πανᾶν καὶ τὸν πολίτην Μπογιατζάραν, καὶ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπέβαλλε τῷ μὲν πρώ-

τῷ τὴν ποινὴν 10 ἐτῶν καὶ ἐνός μηνὸς προσκαίρων δεσμῶν, εἰς δὲ τὸν δεῦτερον 5 ἐτῶν καὶ 15 ἡμερῶν εἰρκτὴν λόγῳ μετριάς συγχύσεως τῶν φρενῶν.

Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ (καλυόμενοι ἤδη ἔνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μας) θέλομεν ἀναπτύξει τὰ κατὰ τὴν δίκην ταύτην ἐκτάσει πρὸς ἀπόδειξιν τῆς σήμερον διατυπωμένης γνώμης μας, ἥτις εἶναι καὶ γνώμη γενικὴ ἀπαξιάσεως τῆς κοινωνίας, ὅτι, ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι οὐχὶ μόνον **ἀδικος, ἀδικωτάτη** ἀλλὰ καὶ **γελοία**. Ἐὰν δύναται νὰ ἐνυπάρχη γελοῖον ὅταν θυσιάζονται, ἐν μεγίστη ἀδιαφορίᾳ καὶ φοβερᾷ ἀσεβείᾳ πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν θεραπόντων τῆς ὀλοκλήρου ὑπάρξεως καὶ ὅτι κατὰ τὴν δίκην ταύτην οὐχὶ μόνον παρεβιάσθησαν πλείστοι ὅσοι νόμοι καὶ τύποι δικαστικοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ὑπὸ τῆς ἠθικῆς ὑπαγορευόμενοι νόμοι τῆς αἰδοῦς, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων κ. Παγανέλη, οὕτως τὴν φοβερὰν μεροληψίαν καὶ τὰ διατυπωθέντα ἐν τῇ ἀνακεφαλαιώσει του ὡς ἀληθείας ἐν ὑπερτάτῳ κυνισμῷ ψεύδη, θέλομεν δι' αὐτῶν τῶν γεγονότων ἀποδείξει.

Ἡδὴ περιοριζόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἄκραν λύπην μας πρὸς ἐκείνους οἵτινες διορίζουσι τοιοῦτους προέδρους καμπτόμενοι εἰς τὰς παρακλήσεις αὐτῶν τούτων, ἐπιδικιόντων διὰ τῆς κατοχῆς τοιοῦτων σπουδαίων θέσεων καὶ μὲ θυσίαν ὑπάρξεων τὴν κόρεσιν τῶν παθῶν των καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διαφόρων συμπαθειῶν των. Προσέτι συλλυπούμεθα τοὺς κ. ἐνόρκους, ἐννοοῦμεν τοὺς ἑπτὰ ἐκείνους τοὺς ἐκδόσαντας ἐναντίον τοῦ λοχίου Πανᾶ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, διὰ τὴν φοβερὰν ἀμβλύνοϊάν των μὴ ἀντιληφθέντων τὴν ὑπ' ἄπαντος τοῦ πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου ἀντιληφθεῖσαν μεροληψίαν τοῦ ἐν λόγῳ προέδρου, ἢ ἀντιληφθέντας μὲν ταύτης ἀλλὰ μὴ ἐχοντας ἰδίαν θέλησιν.

Καθῆκον μας προσέτι θεωροῦμεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ εὐθὺ τῆς διαγωγῆς καὶ τὸ ἀμερόληπτον τοῦ εἰσαγγελέως κ. Γαλιᾶσα. Τοῦτο δὲ πιστεύομεν ὅτι ἐκπερόμενον παρ' ἡμῶν τῶν ὑπερσπιζομένων καταδικασθέντων, εἶναι ὁ ἀγνότερος ἔπαινος καὶ ἡ ὑπεράνω πάσης ὑποψίας δικαία ἐκτίμησις τοῦ ἐν λόγῳ κ. εἰσαγγελέως.

Ἐν τῷ ἐπανιδεῖν

Ῥέπορτερ.

Οἱ τυραννόμενοι ὑπὸ ἐμμόνων ἰδεῶν (Obsédés), καὶ οἱ ἀψέκαρδοι ἢ συγκινούμενοι (Émotifs).

Πολυπράγμονες (scrupuleux). Μονομανία τοῦ ἀμφιβάλλειν (délire du doute). Ἐρωτηματικοί. Ὀνοματομανία καὶ ἀριθμομανία. Δίσχυρολαλία, ἠχολαλία. Μονομανία τῆς ἄφης (délire du toucher). Ἀγοραφοβία, μεγαλοφοβία. Μιμηταί.

Ἐνταῦθα ἀνήκει μέγα πλῆθος ἀνωμαλιῶν τῶν φρενῶν λαμβανουσῶν διάφορα ὀνόματα ἐκ τῶν ἐπικρατεστέρων καὶ μᾶλλον προεχόντων συμπτωμάτων καὶ ψυχολογικῶν χαρακτήρων.

Εἰς τινὰς ἐπικρατεῖ πλεῖότερον τὸ στοιχεῖον τῆς συγκινήσεως, (φόβος, ἀγωνιώδης αἰσθησις) ἔνεκα δὲ τούτου ὁ πάσχων παρακωλύεται εἰς τὸ νὰ πράξῃ ὀρισμένης-πράξεως, ἐξ ὧν καὶ δίδεται τὸ ὄνομα εἰς τὴν νόσον, οἷον: **ἀγοραφοβία, μορομανία τῆς ἀφῆς (délire du toucher ou du contact), μεγαλοφοβία** κ.τ.λ.

Εἰς ἄλλους ὑπάρχει ἀπλῆ **obsession** ἤτοι ἐπιμονὴ παρουσίας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῆς αὐτῆς λέξεως, τῆς αὐτῆς ἰδέας μετὰ παρορηίσεως πρὸς προφορὰν αὐτῶν πολλάκις κ.τ.λ.

Ἀλλὰ ἀκριβῆς διάκρισις μεταξὺ τῆς τάξεως ταύτης καὶ τῆς προηγουμένης τῶν **παρορητικῶν (impulsifs)** βεβαίως δὲν ὑπάρχει· καὶ μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων ἐνταῦθα **ποικιλιῶν** οὐδεμία κατὰ βῆθος διαφορὰ ὑφίσταται, διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον δύναται νὰ ἔχῃ πολλὰ ταυτοχρόνως συμπτώματα τῶν

διαφόρων τούτων **ποικιλιῶν** ὅταν δὲ τὸ στοιχεῖον τῆς **παρορηίσεως** λαμβάνῃ σπουδαῖον μέρος ἐνταῦθα, τότε οἱ ἀσθενεῖς καλοῦνται καὶ **παρορητικοί (impulsifs)**.

Διὸ παραθέτομεν ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀδιαφόρως καὶ ἄνευ ὀρισμένης σειρᾶς διάφορα ἱστορικὰ παθόντων.

Ὁ δόκτωρ Σαμουὴλ Τζόνσον, περιώνυμος κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς Ἀγγλῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, δὲν ἠδύνατο νὰ περιπατῆ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου, χωρὶς νὰ θίγῃ διὰ τοῦ δακτύλου τοὺς στύλους πλῆσιον τῶν ὁποίων διέβαινε· ὁσάκις δὲ ἐλησμονεῖ νὰ θίξῃ ἕνα ἄμεσως ἐπέστρεφεν εἰς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ τὸν θίξῃ καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ εἶτα τὸν δρόμον του.

* *

Ὁ Ἐσκιρόλ ἀναφέρει περὶ μιᾶς νεάνιδος ὑπαλλήλου εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα, ἥτις ἐφοβείτο πάντοτε μὴ τυχὸν ἀδικήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς ἐσφαλμένως δῆθεν ὑπολογίζουσα ἐπὶ ζημίας των, διὸ καὶ ἐπανειλάμβανε μέχρι φορτικότητος τὸν λογαριασμὸν, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας βεβαιώσεις τοῦ πελάτου περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτοῦ.

Ἡμέραν τινὰ δὲ ἐξεργασμένη τῆς οἰκίας μιᾶς θείας τῆς κατελήφθη ὑπὸ ἀνησυχίας, ἥς τὸ ἄτοπον ἄλλως τε ἀνεγνώριζεν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ ἔλαβεν ἴσως μεθ' ἑαυτῆς ἀντικείμενόν τι ἐκ τοῦ οἴκου μὴ ἀνήκον αὐτῇ, διὸ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὰ θυλάκια αὐτῆς. Ἀκολούθως ἐν τῷ καταστήματι ὁσάκις ἐμέτρα

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Έκ 2ης δίκης τῶν ὑπαξιωματικῶν —

Ὁ νεαρός πρόεδρος τῶν συνέδρων κ. Παγανέλης ἀμφισβητεῖ τὴν γνώμην τῆς ἐθνοσυνελεύσεως περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν σεβαστὸν κ. Κωστῆν, ὅστις ὑπομειδῶν τῷ λέγει :

— Ἰσως ἔχετε δίκαιον κύριε Πρόεδρε θὰ ἐνθυμῆσθε καλλιτέρα.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὁ κ. Γερωκοστόπουλος ἐξαίφνης ξεφουρνίζει μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τοῦ ἀπολύτως ἀπαραβιάστου, ἣτις ἐπέρχεται ὡς μαστίγωσις ἐξαιρική κατὰ τοῦ κομψοῦ προέδρου ἐρωτῶντος.

— Ποῦ ἐμπεριέχεται αὕτη ;

— Εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Φλογαίτου, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ κ. Γερωκοστόπουλος ἐγχειρίζων αὐτῷ συνάμα τὸ τομίδιον, ὅπερ λαμβάνων ὁ κ. πρόεδρος τὸ περιστρέφει μεταξὺ τῶν χειρῶν του θεωρῶν αὐτὸ μετ' ἐκπλήξεως· ἀκούεται δὲ λέγων ἐκ τοῦ ἀκρατηρίου γνωστός μας τίς

— Τί διάβολο! πρὸς ἐδρος δικαστηρίου αὐτὸς καὶ δὲν τὸ ἔχει ματαῖδῃ αὐτὸ τὸ σύγγραμμα. Τί τὸ ψάχνει ἔτσι μὴ τὸ νομίζει ψεύτικο ! !

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὁ κ. Γερωκοστόπουλος.

— Αἱ ἐπιστολαὶ κύριοι εἶναι ὁ προφορικός λόγος στερεοποιημένος οὕτως εἰπεῖν.

Καὶ εἰς τῶν κατηγορουμένων ψιθυρίζει.

Ἄχ καὶ νὰ μποροῦσα νὰ στερεοποιήσω μερικὸς λόγους μὲ τοὺς ὁποίους νὰ σάψω τὸ κεφάλι τοῦ προέδρου.

Ὁ κ. Παππαλουκάς Εὐταξίας καθήμενος κάτωθι τῆς ἑδρας τῶν συνέδρων ἐξάγει τοῦ θυλακίου του σημειώσεις τινὰς καὶ ἀναγινώσκει, ὁ κ. πρόεδρος ὁμως ὀχρούμενος ὅπισθεν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεώς το, περὶ τοῦ μὴ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν κύπτει ἄνωθεν καὶ ἀναγινώσκει ταύτας.

Εἰς τὰ ὦτα μᾶς ἦλθεν ἐκ τοῦ ἀκρατηρίου ἡ λέξις κακοήθεια, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἐὰν συνεδέετο μὲ τὸ ἀνωτέρω.

χρήματα, ἦνοιγε καλῶς τὴν παλάμην καὶ ἔτεινε τοὺς δακτύλους διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐκράτησεν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς οὐδὲν νόμισμα.

Ὁσάκις παρετήρουν αὐτῇ περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς τοιαύτης πολυπραγμοσύνης, ἀπήντα: «γνωρίζω καλῶς ὅτι εἶναι γελοία ἡ ἀνησυχία μου αὕτη καὶ παράλογος, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἀπαλλαγθῶ ταύτης».

Ἐπὶ τέλος τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπιταθείσης, ἡ νεᾶνις ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐμπόριον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀπολέσῃ τὸ λογικὸν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν πράξεων αὐτῆς.

* *

Κύριός τις μετὰ παροξυσμὸν ὀξέος ρευματισμοῦ τῶν ἀρθρῶν ἔπαθε μίαν ἀρκετὰ παράδοξον διατάραξιν τῆς θελήσεως. Ὁσάκις ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ ἢ νὰ ἐξέλθῃ οἰκίας τινός, παρελύετο ἐντελῶς ἢ θέλησίς του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ διαβῇ τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας· ἔπρεπε νὰ τὸν ὤθλῃσιν ἐκ τῶν ὀπισθεν διὰ νὰ προχωρήσῃ. Συχνάκις δὲ καθ' ὁδὸν ἐν δένδρον ἢ λίθος τις ἦτο δι' αὐτὸν ἀνυπερέβλητον κώλυμα εἰς τὴν πορείαν του· κατανῶν δὲ τὸ γελοῖον τοῦ πράγματος κατέβαλλεν ὅλας τὰς δυνάμεις του διὰ νὰ διέλθῃ, ἀλλὰ μόλις ἐπλησίαζεν εἰς τὸ δένδρον, ἀμέσως ὀπισθοχωρεῖ διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκ νέου τὴν ἐφοδὸν ! Διὰ νὰ μὴ ἐπιστήσῃ δὲ τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν ἐπ' αὐτοῦ, ἐμμηχανάτο πολλά· οὕτω π. χ. ἐὰν ἦτο ἐπὶ τῆς ἀμάξης του κατήρχετο διὰ νὰ διορθώσῃ δῆθεν τοὺς χαλινοὺς

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς φέρει εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του περὶ τοῦ σχετικῶς καὶ οὐχὶ ἀπολύτως ἀπαραβιάστου τοῦ ἀπορρήτου, ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ εὐρεθείσης ἐπιστολῆς εἰς τὸ πτώμα ἑνός ληστοῦ.

Ὁ κ. Γερωκοστόπουλος ὑπομειδῶν λέγει — Ἰσως ὁ κάτοχος ἔδωκε τὴν συναινέσιν του καὶ ὁ πρόεδρος ἐν σοβαρότητι — Ὁχι ! τοῦ κατεσχέθη ! !

Ὁ Συνήγορος κ. Πονηρόπουλος λέγει

— . . . Κατὰ τὸν διακεκριμένον ἀνακριτὴν κ. Μάνεσιν ὅστις εἶνε ἀκούστος εἰς ὅλον τὸν νομὴν Ἀττικοβοιωτίας . . .

Ὁ δὲ κ. Μπουρίδης προσθέτει

— Καὶ μέχρι Βουλγαρίας.

Ὁ ἴδιος

— Κύριοι ἑνορκοὶ ὁ Δαλωνᾶς ἔδωσε εἰς τὴν ἀνάκρισιν τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης καὶ εἰς καλχημπουριστῆς ἀμειλικτος προσθέτει θὰ τὸν ἐκλεψῆ ἀπὸ τὸν Θησέα.

Ὁ κ. πρόεδρος ὄχι ἐρυθρίων διορθώνει εἰς νομικὴν τινα ἐπίκλησιν τὸν συνήγορον κ. Ράδον.

— Ὁ δὲ γηραιὸς ἀνερευνητῆς τῶν νόμων τῷ λέγει.

— Σᾶς παρακαλῶ κ. Πρόεδρε, καθὼ ἐντριβέστερος εἰς τὰ δικαστικά νὰ μὲ διορθώνεται ὅταν σφάλω.

Καὶ εἰς Μαργαρίτης συλληφθεὶς ἐναερίως

Πρόεδρος. — . . . καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Τρίπολιν εὐρέθη ὁ ἀντίτυπος καὶ ὁ ἀντίτυπος αὐτός ὁ εὐρεθεὶς ἦτο κατὰ . . . ἐπιστολαί.

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου ἀκούεται ἔξωθεν τοῦ κακουργιοδικείου ἤχος τις μελωδίας εἰς βαρύντονον.

Ἐνας φίλος μας λέγει.

Εἶναι ὁ ἐπικύδειος ὕμνος τοῦ σραγιασθέντος συντάγματος.

Ἄλλος δὲ πρόχειρος στιχοῦργός ψυθυρίζει ἀκολουθῶν τὸν ἦχον τῆς μελωδίας.

Τὸ Σύνταγμα ξεσχίσθηκε ἀπ' ἑνα Παγανέλη ἠθέλησε τὸ Κολουτὸ νὰ βίψ' ἑνα κουνέλι.

Ραίπορτερ.

τοῦ ἵππου του ἢ ἐλατήριόν τι τῆς ἀμάξης· ἐὰν ἦτο πεζός, μετέβαινεν εἰς τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιον ἢ προσεποιεῖτο ὅτι ἔχασεν ἀντικείμενόν τι καὶ ἐπέστρεφε πρὸς ἀναζήτησιν, ἢ ἐξήταζε τὰ ὀπισθεν τῶν ὑελωμάτων ἀντικείμενα καταστήματα· τινος ἐκεῖ τυχὸν εὐρισκομένου, καὶ ἐπὶ τέλος ἐν ἀποτυχίᾳ πάσης ἀποπειρας πρὸς διάβασιν ἐπέστρεφε καὶ ἐλάμβανεν ἄλλην ὁδόν. Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ ὁ κύριος οὗτος, ἄλλως καθ' ὅλα ὑγιῆς τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα καὶ λίαν εὐδοκίμων εἰς τὸ ἐμπόριόν του, ὅπερ μόνος διηύθυνε, κατεβασανίζετο ἐκ διαλειμμάτων ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ὑπὸ λέξεων τινῶν ἀεννάως νοερώς ἐπαναλαμβάνομένων· μεταξὺ τῶν λέξεων τούτων ἡ συχνότερον καταδιώκουσα αὐτὸν ἦτο ἡ λέξις corbillard (φέρετρον).

* *

Ὁ Lélut (ἐν τῷ συγγράμματι Le Démon de Socrate) ἀναφέρει περὶ ἑνὸς πρέσβους μεγάλου κράτους ἐν Παρισίῳ, μεγάλης παιδείας καὶ εἰδικῶς ὄλως διακρινομένου ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας τῶν Παρισίων, ὅστις πολλάκις αἰφνιδίως ἀπεχώρει τοῦ ὀμίλου, ἔνθα ἔτερπε τοὺς ἀκροωμένους διὰ τῆς εὐφραδείας καὶ τῆς χάριτος τοῦ λόγου, καὶ εἰσῆρχετο εἰς τι παρακείμενον κενὸν δωμάτιον, τοῦ ὁποίου ἦνοιγε τὰ παράθυρα καὶ ἐκράζεν ὡς ἀλέκτωρ σείων ταύτοχρόνως καὶ τοὺς δύο βραχίονάς του δίκην πτερῶν. Ἀφοῦ ἡ ἀκατάσχετος αὕτη ἀνάγκη ἐξετελείετο, ἐπέστρεφεν ἡσυχῶς εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐπανελάμβανε τὴν συνομιλίαν του, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ὑποπτεύσῃ

ΣΒΟΡΩΝΟΣ — ΜΑΝΕΣΗΣ

Ἐκ τῆς ΕΚΘΕΣΕΩΣ τῆς κλοπῆς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου τῆς δημοσιευθεῖσας ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ν Σβορώνου ἀποσπώμενον ἓνα ἐκ τῶν πολλῶν μαργαριτῶν τῶν κοσμοῦντων τὸν Ἀνακριτὴν κ. Γ. Μάνεσιν ἵνα λάβῃ γῶσιν ὁ Λαὸς τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀνακρίσεως, τίνες οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς ἱερὰς ταύτας θέσεις καὶ τίς και ἡ ἀνατίθεται ἢ ἀνεύρεσις καὶ ἀνίχνευσις τῶν ἐγκλημάτων πρὸς δὲ καὶ ἡ διάσωσις τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας του. «Εὐθὺς ἀπὸ τῶν σπρώτων ἡμερῶν ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάνεσης ἐφέρθη πρὸς ἐμὲ ὡς ἂν εἶχε βεβαίως πρὸ αὐτοῦ τὸν κλέπτην τοῦ Μουσείου, μετ' ἀγρίας, ἵνα ἐμὴ τοι χεῖρον εἴπω, πεποθησέως, ἢν οὐκ ὀλίγον, ὡς νῦν μάλιστα μανθάνω, ὑπεδοθήσαν οἱ ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορῇ τῶν ἀρχαιοτήτων φίλοι μου κ.κ. Καββαδίας καὶ Στάης. Νὰ περιγράψω ὑμῖν ὅποιοις πικρίας ἀπειπίσθη εὐθὺς κατόπιν, τοῦτο ἔσεται μοι ἐνταλῶς ἀδύνατον

«Δὲν παρῆλθον ἡμέραι πολλαὶ καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Γ. Μάνεσης σχεδὸν ἀκρίτως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπέλυε τὸν ὡς κλέπτην αὐτῷ ὑποαδειχθέντα Ραυτόπουλον, διέτασσε τὴν φυλάκισίν μου, καὶ εὐθὺς κατόπιν τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου Δημητρίου φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς. Διέτασεν ἐρευνᾶν ἐν τῇ ἐν Ἀθῆναις οἰκογενείᾳ μου, καὶ παρὰ τῶν ἐν Πειραιεὶ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ μου Ζαννῇ, ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ βεβαίων κακούργων. Εἶσθε σοβαρὸς ἀνὴρ, κύριε ἀνακριτὰ Γ. Μάνεση, αἰτοῦσα ἀνθρώπινα δυστυχήματα ψυχρῶς κρίνοντες, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἐκεῖνον ὅπερ πλήμυραν δακρύων τυφλοῦντων με καὶ πνιγόντων με νῦν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἃ ἐκθέτει, ἀναλογιζόμενος τὴν ὕβριν ταύτην τὴν ἀπελπισίαν καὶ πικρίαν τῆς γραίας μητρὸς μου τὸν πόνον ἐκ τῶν δάκρυα τῆς μικρᾶς καὶ μόνης ἀδελφῆς μου, εἶναι ἀδύνατον λέγω, νὰ μὴ συγκινηθῇ ἡ καρδία ὑμῶν κ.λ.π.»

Τῇ ἀληθείᾳ οἶκος καὶ ἀπελπίσια καταλαμβάνει πάντα ἀναλογιζόμενον τὰ τῆς υποθέσεως ταύτης.

Ἀνατίθεται ἡ ἀνάκρισις τῆς σπουδαιότητος ταύτης κλοπῆς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου εἰς ποῖον; εἰς τὸν χθὲς εἰρηνοδίκην ἐπὶ ἐν Λεβαδείᾳ, καὶ χάρις εἰς τὴν βουλευτοκρατείαν γενόμενον Πρωτοδίκην καὶ ἐκτελοῦντα χρέη ἀνακριτοῦ κ. Γ. Μάνεσιν.

Κουφότης καὶ ἀγραμματοσύνη, βλακεία καὶ ἐπιπολαιότης, μεροληψία καὶ ἀσυνειδησία εἶναι οἱ τίτλοι αὐτοῦ.

Τίς κληθεὶς παρ' αὐτοῦ προσελθὼν δὲ καὶ ἐξετασθεὶς εἶτε ὡς μάρτυς εἶτε ὡς κατηγορούμενος, δὲν ἐθαύμασε τὴν κουφότητα μεθ' ἧς ἐξετέλει τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων;

Ἰμπετεύει εἰς ὅσα καταθέτουσιν αὐτῷ οἱ ἐξεταζόμενοι, ἀρκεῖ ὅτι δημιουργεῖται ἐνοχὴ καὶ κατὰ φαντασίαν ἀνακαλύπτει ἐνόχους.

Ἄδιαφορὴ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν κατατιθεμένων γεγονότων καὶ ἂν οἱ ἐξεταζόμενοι διάκηνται ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους, μὴ σταθμίζων τὰ γεγονότα, οὐδὲ βασανίζων τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας οὐδὲ ἀναλογιζόμενος τὴν διὰ ψευδῶν καταθέσεων σφαγίαν τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως παντὸς πολιτοῦ.

τι περὶ τοῦ παραδόξου αὐτοῦ πάθους. Πολλάκις δὲ ἡ παρόρμησις αὕτη κατελάμβανεν αὐτὸν τὴν πρῶταν, ἅμα ἐγειρόμενον τῆς κλίνης, καὶ οὕτω ὁ δυστυχὴς πρέσβυς ὅλως ἀκουσίως ἀνέλαβε, πλὴν τῶν σοβαρῶν τῆς θέσεώς του καθηκόντων, καὶ χρέη ἀλέκτορος τῆς συνοικίας, ἐν ἧ' διέμενον.

* *

Ὁ καθηγητὴς Ball ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ἀναφέρει ἐπίσης πολλὰ τοιαῦτα περίεργα φαινόμενα, ἐξ ὧν μεταφέρω μὲν τινα ἐνταῦθα :

Εἰς μαθητῆς, ἐπιμελῆς καὶ καλῶς ἔχων πάντοτε, ἔτυχε νὰ ἀκούσῃ ἡμέραν τινὰ παρὰ τῶν συμμαθητῶν του περὶ τοῦ ἀπαισίου τοῦ ἀριθμοῦ 13· εὐθὺς τότε κυριεύεται ὑπὸ μιᾶς παραδόξου ἰδέας καὶ παραδοξωτέρου συλλογισμοῦ: ἐὰν ὁ ἀριθμὸς 13 εἶναι ἀπαισιος, ἐσκέπτετο, θὰ ἦτο ἀξιοθρήνητον ὁ Θεὸς νὰ εἶναι 13, τὸ διάστημα 13, τὸ ἀπειρον 13, ἡ αἰωνιότης 13! Ἐν τούτοις, ἔλεγεν εἰς τὸν μνησθέντα καθηγητὴν, γνωρίζω τὸ γελῶλον καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ φαντάζωμαι ὅλα 13!

Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ δυστυχὴς μαθητὴς ἀκουσίως καὶ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν προσέφρων κατὰ νῦν τὸν ἀριθμὸν τούτου, ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς σπουδὰς του, διότι ἡ ἀενάως παροῦσα αὕτη ἰδέα κατέστησεν αὐτὸν ἀνίκανον εἰς πᾶσαν ἐργασίαν μεθ' ὅλων τὴν συνειδησιν, ἢν εἶχε περὶ τοῦ ἀτόπου τοιούτων συλλογισμῶν καὶ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς τυραννίας ταύτης.

* *

Ἀσχολεῖται περὶ τοὺς διδασκαλικοὺς τύπους καὶ τὰ σκεπτικά τῶν βουλευμάτων, ὧν κακῆ τῆς μοίρας στροφή ἐγένετο εἰσηγητὴς κατ' οὐδὲν διαφέρουσι θεμάτων γραμματοδιδασκάλου, ὑποβαλλομένου εἰς ἐξετάσεις.

Ὅσον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκλημάτων, ἐὰν διέπραξας φόνον καὶ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἐνέργεια τῶν ἀνακρίσεων, ὄχι μόνον κατηγορίαν δὲν θὰ σοὶ ἀπαγγέλλῃ ἀλλ' οὐδὲ θὰ ταραξῇ σοὶ τὴν ἡσυχίαν, πάντως ὁμως θὰ ἐνοχοποιήσῃ ἓνα ἀθῶον ἵνα φανῇ δῆθεν ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν φονέα.

Βρίθουσιν αἱ φυλακαὶ τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος παραδειγμάτων. Γνωρίζετε δὲ ποίαν ἰδέαν ἔχουσιν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ὑπόδικοι περὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γ. Μάνεση ὅταν ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀνακρίσεων τῶν υποθέσεων τῶν ἀνατίθεται εἰς αὐτόν. Οἱ μὲν διὰ βαρῆα κακουργήματα ὅτι ἀφεύκτως θὰ ἀπολυθῶσιν, οἱ δὲ δι' ἐλαφρὰ καὶ μηδαμινὰ ἀδικήματα ἐξάπαντος θὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον ἐπὶ φαντασιώδει καὶ ὅλως ἀνυποστάτῳ κατηγορίᾳ.

Διέπραξας κλοπὴν μετὰ τῶν ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων ρήξεως κλπ. ἔχε πεποθησιν ὅτι θὰ σὲ παραπέμψῃ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Καὶ ἀντιστρέφως: διέπραξας κλοπὴν μετ' ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων; Ἐξάπαντος θὰ παραπεμφθῆς εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον. Ἐνθυμούμεθα τὸν Ἀπόστολον Βαρζέλην ὅτε, μετὰ τὴν καταδίκην του, ἐπανήλθεν ἐκ Σύρου ἐκαυχᾶτο οἰνοεῖ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ ἔλεγεν ὅτι ἡ ἐἀγραμματοσύνη καὶ ἡ κουφότης τοῦ Εἰσαγγελέως Μπούφη καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ Γ. Μάνεση θὰ τὸν σώσῃ ἐκ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Διότι ἐνὸς διὰ ρήξεως ἀφῆρέθησαν ἐκ τῶν ξυλίων κιβωτίων τῆς τραπέζης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ὅς ἦσαν τοποθετημένα τὰ γραμμάτια τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς, ἐκλάπησαν, λέγω, ὑπ' αὐτοῦ 3.000 γραμμάτια ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν (τούτέστιν ἀξίαν χαρτοῦ, ἔξοδα λιθογραφικὰ καὶ τυπωτικὰ, καὶ ἔξοδα ἀποστολῆς ἐκ Παρισίων κ.λ.π.) λεπτῶν 40 ἡτοι ἡ ὅλη ἀξία τῶν 3000 τραπεζικῶν γραμματικῶν ἀνῆρχετο εἰς τὰς χίλιας διακοσίας δραχμάς, ἐν τούτοις ἐπὶ κλοπῇ κατηγορία δὲν ἀπηγγέλλθη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γ. Μάνεση ἀλλὰ μόνον ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ ἀπάτῃ πρὸς αἰδίου δόξαν τῆς ἐλληνικῆς ἀνακρίσεως.

Δικάζεται ἐν Σύρῳ καὶ ἀθῶοῦται τῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ κατηγορίας, καταδικάζεται δὲ ἐπὶ ἀπάτῃ εἰς 5 ἐτῶν εἰρκτῆν.

Αἰτεῖται τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ὁ Ἀρείος Πάγος ἀποδέχθεις τὸ νομικῶς ἀδόκιμον τῆς ἐπὶ ἀπάτῃ κατηγορίας διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν ἐκ τῶν φυλακῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Γ. Μάνεσης, κύριε Κατσελίδη, Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὁ αἴτιος τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ἀπ. Βαρζέλη καὶ οὐχὶ ὁ Ἀρειος Πάγος.

Τὰς πύλας τῆς εἰρκτῆς ἤνοιξεν εἰς τὸν Ἀπ. Βαρζέλην ἡ κουφότης καὶ ἡ ἐπιπολαιότης τῆς Ἀνακρίσεως καὶ ἡ ἐκ ταύτης κακῆ διεξαγωγὴ τῆς ὅλης υποθέσεως.

Μήπως ἐπελαθόμεθα τῆς υποθέσεως τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων

Εἰς ἱατρὸς, ἀφοῦ ἐξήταξε καλῶς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἔγραψε τὰ δέοντα φάρμακα ἐν τῇ συνταγῇ, ἐκάλει πάντοτε τὸν πελάτην του μετ' ἀνησυχίας τινός, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἐξήρχετο τοῦ δωματίου του. Τοῦτο δὲ, διότι ἐφοβείτο ὁ ἐκ μορομανίας τῆς ἀμφιβολίας πάσχων οὗτος ἱατρὸς μὴ τυχὼν ἔγραψεν ἐν τῇ συνταγῇ δηλητηριώδεις δόσεις ἢ ἄλλα φάρμακα ἀντὶ ἄλλων. Ὅθεν ἐξήταξεν ἐκ δευτέρου καὶ ἐκ τρίτου τὴν συνταγὴν, ἢν καὶ ἀπέδιδεν εἶτα εἰς τὸν πελάτην, ὅστις, ἐνοεῖται οἰκοθεν, ἐξεργόμενος λίαν δικαίως κατελαμβάνετο ὑπὸ φουσιχῆς ἀμφιβολίας, ἂν πρέπη ἢ οὐ νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς ἓνα τοιοῦτον ἱατρὸν.

* *

Εἰς φαρμακοποιὸς λίαν νοήμων καὶ ἐργατικὸς, ἀλλ' ὀλίγον ὑπογονδριακὸς, ταξιδεύων διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἔτυχε νὰ ἀπολέσῃ τὸ εἰσιτήριόν του· ἠτοιμάζετο δὲ νὰ πληρώσῃ διὰ δευτέραν φοράν τὴν θέσιν του, ὅτε παρετήρησεν ὅτι εἶχεν ἐπίσης ἀπολέσει καὶ τὸ βαλάντιόν του. Τὸ δυσάρεστον τοῦτο γεγονός συνεκίνησεν αὐτόν ὑπὲρ τὸ δέον, διὸ ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς εἶχεν ἀποκτήσει τὴν συνήθειαν νὰ ἐρευνᾷ εἰς τὰ θυλάκια του διὰ νὰ βεβαιούται περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βαλαντίου. Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἔξις αὕτη ἐγένετο πλέον καθαρὰ μονομανία· αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς συνομιλίας ἢ καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζε τὰ φάρμακα τῶν πελατῶν αὐτοῦ διήρχετο διὰ τοῦ νοός του ὡς ἀστραπὴ ἡ ἰδέα ὅτι ἀπώλεσε τὸ βαλάντιόν

Πειραιώς ήτις είναι δημιούργημα και επινόησις τῶν ΜΠΟΥΦΟ—ΜΑΝΕΣΗ ;

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς προσφάτως διαπραχθείσης ἐξ οὐτῶ χιλιάδων δραχμῶν κλοπῆς ἐν τῷ Τελωσίῳ Ἀθηνῶν ;

Μήπως ἀνεκαλύφθησαν τὰ χρήματα ἢ τοῦλάχιστον οἱ δρόσοι ; Πολλοὺ γε και δεῖ. Ἴνα καθησυχάσῃ δὲ τὴν δημοσιογραφίαν ἐπροφυλάκισε δύο ἀτυχεῖς ἀχθοφόρους Λάκωνας, πρότυπα τιμιότητος, οὓς ἀφου ἐκράτησεν ἐπὶ μῆνας ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀπέλυσε κατόπιν χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ βουλευτοῦ Κοσονάκου.

Καὶ ἔπειτα παραξενεύομεθα διατί, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἀνακριτὴς Μάνεσης ἀπέλυε τὸν Ραυτόπουλον διέτασσε τὴν σύλληψιν τῶν Σβορώνων.

Φανταζόμεθα τὰ ἔγγραφα ἄτινα ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἐν Παρισίῳ ἀνακριτὴν κ. Λασκόν, ὅστις θὰ ὤκτειρε τὴν κατάστασιν τῆς παρ' ἡμῖν ἀνακρίσεως καὶ μάλιστα τοῦ προτύπου ἀνακριτοῦ Γ. Μάνεση.

Ἀφου διώριζε πραγματογνώμονα τὸν Κόμνον, ὅστις κρύφα πρὸ μηνὸς ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους φέρων πλείστα ἀρχαιότητος καὶ ἐξ νομίσματα ἄτινα προσέφερε πρὸς πώλησιν τοῖς ἐκεῖ Μουσεῖοις ! . . .

Τὸ δὲ πάντων περιεργότατον εἶναι ὅτι τὸν κ. Κόμνον θεωρεῖ ὡς ἐν ταῖς σκέψεσι τοῦ βουλευματος ἀναφέρεται ἀξιοπίστον ἐνῷ ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ εὐρίσκηται ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἄλλ' ὄχι ! ὑπάρχει καὶ τι περιεργότερον ἀκόμη :

Ὁ κ. Μάνεσης κατώρθωσε κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1887, νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ μηδενισμὸν ἐν Ἑλλάδι ὑπολαβῶν καὶ συλλαβῶν μετὰ τοῦ ΖΩΗ καὶ διὰ τοῦ ΖΩΗ ὡς μηδενιστὴν ἕνα καθ' ὅλα μεμηδενισμένον Γ. Κούρτελην βεβαίως δ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐν μηδενικὸν κατεδίωκεν ἐν ἄλλο μηδενικόν.

Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο ΜΑΝΕΣΗΣ-ΖΩΗΣ εἶναι προσωρισμένοι καὶ διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ φαντασιώδους ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΟΥ.

Ἄν δὲν κατορθώσωσιν αὐτό, τοὺς ἀξίζει νὰ τοὺς βγάλωμεν τὰ ἄντερα διὰ νὰ σωθῶσιν οἱ ἀθῶοι καθῶσον ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐγκέφαλος εἶναι περιττὰ καὶ τὰ ἄντερα.

Συλλυπούμεθα ἐν τέλει τὸν κ. Ι. Σβορώνον ἐπὶ τῷ ἐπισυμβάντι αὐτῷ ἀτυχήματι καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ἵνα συνεχίσῃ τὰς μελέτας αὐτοῦ ἐν Βυρώπῃ πρὸς ὄψαν τοῦ ἐκπαιδευσαντος αὐτὸν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τὴν λαμπρὰν διάγνωσιν ἣν ἔκαμεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ἄνδρ. Γαλιάτζας ἐπὶ τῆς ἐν γένει ὑποθέσεως ὁ σώσας ἐκ βεβαίας καταστροφῆς τὸν ἀτυχεῖ Ι. Σβορώνον, ὅστις θὰ ἐγένετο θυμὰ τῆς κουφότητος καὶ ἐπιπολαιότητος τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γ. Μάνεση.

Ἐπιφυλασσόμεθα βραδύτερον νὰ γράψωμεν ἐκτενέστατα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ βουλευματος τῶν ἐφετῶν.

Ἑλληνὰ Ἄμαρτία.

τοῦ ἡμέσωσ τότε ἔπρεπε τὰ πάντα νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ νὰ ζητῇ τὸ βελάντιόν του !

Ὁ φαρμακοποιὸς οὗτος εἶχε πληρεστάτην συνείδησιν τοῦ γελοίου τῆς πράξεως ταύτης καὶ ἠσχύνετο διὰ τὸ ἀνόητον αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ κατισχύσῃ διὰ τῆς θελήσεώς του τῆς τυραννικῆς ταύτης ἀνησυχίας, ἣτις δυστυχῶς ἐπὶ τοσοῦτον ἐπετάθη, ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψῃ πᾶσαν ἐργασίαν καὶ νὰ ζῇ μακρὰν τοῦ κόσμου ἐν τῇ ἐξοχῇ διὰ νὰ ἦναι ἐλεύθερος νὰ ἐρευνᾷ τὰ θυλάκιά του ἀπὸ πρῶτος μέχρι ἐσπέρας.

* *

Εἰς πρίγκηψ ῥώσσοις, ἀναφέρει ὁ Griesinger, κατετυρηννεῖτο ἀκαταπαύστως καὶ ὄλωις ἀκουσίως ὑπὸ τῆς ἰδέας, διατί οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ ὦσιν ὑψηλοὶ ὅσον καὶ αἱ οἰκίαι; διατί τὰ παράθυρα νὰ ἔχωσι τοιοῦτον σχῆμα καὶ ὄχι ἄλλο; κτλ.

Ἄλλοις ἀεννάως ἔθετεν εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐρώτημα· διατί νὰ ὑπάρχῃ μία σελήνη καὶ οὐχὶ δύο ;

Κυρία τις κατεβασανίζετο ἐρωτῶσα αἰωνίως ἑαυτήν: « Πῶς » συμβαίνουν τὰ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν πράγματα; Διατί περιστρέφεται τὸ σύμπαν; Διατί κάθηται ἐπὶ τῆς καθέκλας ταύτης; » Τί σημαίνει ἡ καθέκλα αὕτη; Διατί ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι; » καὶ οὕτω ἐξηκολούθει ἐπ' ἄπειρον. Αἱ ἐρωτήσεις αὗται αἰφνιδίως ἀνέθρωσκον ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῆς ὄλωις ἀκουσίως, προσεπάθει δὲ ἡ δυστυχῆς νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς βρασάνου ταύτης, ἀλλὰ

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΟΥΤΕ ΓΑΛΑ. — Οὕτε ἕνα γάλα κἂν κατορθόνουν νὰ πρῶνε ἀληθινὸ οἱ талаίפורοι φυλακισμένοι. Μᾶς ἐρχεται κάθε πρωτὴ ἕνας γαλατᾶ; αἰσχρὸς τοῦ γάλακτος πλαστογράφος. Αὐτὸς κατορθώνει νὰ κολάρῃ τὸ στομάχι· μας μὲ νερούλισμένη ζεστὴ κόλλα, τῆς ὁποίας τ' ἀποτελέσματα μὴ τὰ βρωτᾶτε. Ἄμα πιῆς ἕνα τέτοιο γάλα παθαίνεις ἐμφραξιν ἀπελπιστικὴν.

Ἄλλὰ δὲν παταίει ὁ γαλατᾶς, ἀν πολυαυνοίγεται. παταίουν οἱ φυλακισμένοι. Αὐτοὶ οφείλουν νὰ τοῦ δώσωσιν ἐν μάθημα. Ἢ νὰ φέρνῃ οὐστὸ γάλα, ἢ νὰ τὸν ἀναγκάσωσιν κανένα πρωτὴ νὰ τὸ πιῇ ὁ ἴδιος.

Χειροτέρα καὶ δικαιότερα τιμωρία δὲν ὑπάρχει.

✽

Ἢ σκηνὴ εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. — Ἐγγαμὸς εἶσαι; ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ. — . . . (σιωπῆ).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. — Σ' ἐρωτῶ, εἶσαι πανδρεμένος;

— Μάλιστα.

— Ἐχεις τέκνα;

— Ἔτσι κι' ἔτσι, κύριε πρόεδρε.

— Μὰ πῶς ἔτσι κι' ἔτσι;

— Νὰ. ἡ γυναῖκα μου εἶνε ἔγκυος.

(Ἱστορικώτατον καὶ φρεσκότατον).

✽

ΚΟΚΟΡΙΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ. — Γενικὰ παράπονα ἔχουν οἱ φυλακισμένοι κατὰ κοκῶρων ἀπὸ τινος διαταρασσόντων τὸν ὕπνον αὐτῶν, καὶ κουτσουλόντων ἀνωθεν τῆς δεξιμένης τοῦ ὕδατος ἐξ οὐ πίνουσιν. Ἐξετάσαντες ἐμάθομεν ὅτι αὐτὰ τὰ κοκῶρια ἀνήκουν εἰς τὸν παρεπιστάτην κ. Νανόπουλον, ὁ ὁποῖος οὕτω πολὺ ἀνοίγεται.

✽

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΥ ΔΕΙΨΑΝΟΥ! — Ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε τὰ διπλωματικά σκάνδαλα τῶν ζώντων, τοῦ Μοριέρ καὶ Σάκβιλ, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ τῶν θεθνεῶτων! Ὁ ἐν Βουδαπέστη γενικὸς τῆς Τουρίας πρόξενος Μουνιρ βέης, τὸν ὁποῖον — ἐάν δὲν ἀπατώμεθα — καλῶς ἐγνώρισαν αἱ Ἀθήναι, ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν τῇ συγγρικῇ ταύτῃ μεγαλοπόλει, ἀφήσας οὐκ ὀλίγα χρέη. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ἐπρόκειτο τὸ λείψανον αὐτοῦ νὰ μεταφερθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, οἱ πολυάριθμοι ὅσον καὶ ἀμελῆτικοι αὐτοῦ δανεισταί, ἔσπευσαν νὰ κατάσχωσιν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τὸ φέρετρον αὐτοῦ μετὰ τοῦ . . . περιεχομένου. Ὁ δὲ ἀτυχὴς διπλωμάτης, ἐννεὰ ἡμέρας ἡμέρας ἔφερον ἐπὶ τοῦ φερέτρου αὐτοῦ, ἀντὶ ἀνθῶν, τὰς . . . σφραγίδας τῶν δικαστικῶν κλητῆρων !! μέχρις ὅτου ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ἀσὴμ βέης, ἀφου ματαίως ἐζήτησεν ὁδηγίας καὶ . . . χρήματα (ἐκ Κωνσταντινουπόλεως), ἀπεφάσισεν ὅπως ἰδὲ ἡ ἀπὸ νῆ λυτρώσῃ τὸ

δὲν κατώρθου νὰ εὐρίσκῃ ἡσυχίαν καταπονομένη ἀεννάως μέχρι κεφαλαλγίας καὶ στερουμένη τοῦ ὕπνου πολλάκις. Ἢ κατάστασις αὕτη παρῆγε διαρκῆ ἀνησυχίαν καὶ στενοχωρίαν ἀφόρητον μέχρις κλυσμοῦ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο ὑπὸ γενικῆς νευρικῆς κρίσεως.

Οὗτοι εἶναι οἱ λεγόμενοι les Interrogateurs — οἱ ἐρωτηματικοὶ — ἀποτελοῦσι δὲ ποικιλίαν τινὰ τῆς μονομανίας τοῦ ἀμφιβάλειν (délire du doute).

Χαρακτῆρ οὐσιώδης εἰς πάσας ταύτας τὰς περιπτώσεις εἶναι ὅτι οἱ πάσχοντες ἔχουσι πλήρη συνείδησιν τῆς καταστάσεώς των.

✽

✽

Μία γυνὴ, καλλιτέχνις καὶ λίαν νοήμων, ἐσάκις ἐξήρχετο εἰς τὴν ὁδὸν ἐκ τινος οἰκίας ἐφοβεῖτο πάντοτε μὴ τυχόν ἴδῃ τινὰ πίπτοντα ἐκ τοῦ παραθύρου πρὸ τῶν ποδῶν της, διὸ καὶ σφόδρα ἀνησυχεῖ διὰ τὰς συνεπείας, αἵτινες θὰ προέκυπτον ἐκ τοιοῦτου ἀποτροπαίου συμβεβηκότος, καὶ ἐφαντάζετο ἤδη ἑαυτὴν συλλαμβανομένην ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ κατηγορουμένην ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ. Τὴν ποικιλίαν ταύτην καλοῦσιν οἱ γάλλοι διὰ τοῦ ὄρου les scrupuleux — πολυπράγμονες. Καὶ ὄλωι δὲ αἱ ἀνάλογοι περιπτώσεις περιλαμβάνονται ὑπὸ τὸν γενικὸν ὄρον: délire émotif, les émotifs, ἀψίκαρδος.

✽

✽

πτῶμα τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ, θέσῃ δὲ τέρμα εἰς τὸ πρωτάκουστον τοῦτο διπλωματικὸν σκάνδαλον.
(Ἐκ τοῦ «Συλλόγου»)

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ. — Κύριε Ἀποστολίδη, Τρέχα ἴστην Ζάκυνθο καὶ σῶσε τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Λάτας, ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς, θὰ ᾖναι ὁ λαμπρότερος διὰ σὲ πελάτης. Πάσχων ἐκ στεφανομανίας κατῶρθωσε νὰ τοῦ προσφέρουν μ π ο ν α μ ᾱ ὁ κληρὸς καὶ τὸ ποίμνιόν του χ ρ υ σ ὸ σ τ ε φ ᾶ ν ι.

Τέτοια τιμὴ δὲν τὴν ἤξιώθη ἀκόμη ἄνθρωπος εἰς τὸ ρωμαϊκὸ βασιλείον. Τί ἔκαμεν ὁ Λάτας διὰ νὰ τὴν ἀξιωθῇ;

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τί κάμνει; Διατί δὲν τὸν διδάσκει ὁ τ ι π ο λ ὺ ἄ ν ο ἴ γ ε τ α ι;

Θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ο ΦΛΥΓΑΡΟΣ λέγει ὅ,τι γινώσκει ὁ μωρὸς ὅ,τι ἀγνοεῖ ὁ νέος ὅ,τι πράττει, ὁ γέρων ὅ,τι ἐπραξε, καὶ ὁ βλάξ ὅ,τι θὰ πράξῃ.

ΠΟΙΗΤΗΣ τις ἀτυχῆς εἰς ἔρωτας ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἄπιστον φίλην του συγκινητικωτάτην ᾠδὴν. ἐπιγραφομένην «Π ὀ ν ο υ κ ρ α υ γ ῆ», ἀλλ' ὁ τυπογράφος κατὰ λάθος ἔθεσεν ἀντὶ Π, Η καὶ ἡ νεᾶνις ἀνέγνω «Η ὄνου κραυγή!»

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙΡΟΣ

Χειμώνας, κρύο φοβερό,
Τὰ χέρια μου παγόνουν,
Ἡ μύτη μου σὰ ντροπαλὸ
Κορίτσι κοκκινίζει,
Τὰ πόδια ξεπαγάσματα
Μοῦ σφίγγουν, μοῦ μαργόνουν
Καὶ μέσα στὴν καρδούλα μου
Ἀκόμα, λές, χιονίζει.

Χιονίζει, καὶ, ὁ ἄτιμος
Χειμώνας, ἀν ζεσταίνῃ,
Ἐκεῖνον ποῦ ν' ἐλεύθερος
Τὸ ταῖρι του νὰ σμίγῃ,
Ἐμένα μέσ' ἴστη φυλακῇ,

Ἵπάρχουσιν ἄτομα, τὰ ἵποια μετροῦσι πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ μέρους, ἐνθα τυγχάνουσι νὰ εὐρίσκωνται. Εἰσέρχονται, φέρ' εἶπειν, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἱατροῦ, καὶ πρὶν ἢ τῷ ὀμιλήσωσι περὶ τῆς νόσου αὐτῶν, ἀμέσως ἄρχονται νὰ μετρῶσι τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ βιβλία, τὰ ἐπιπλα καὶ ὅλα τὰ ἀντικείμενα μέχρι τῶν κομβίων τῶν ἐνδυμάτων τοῦ ἱατροῦ καὶ τῶν γραμμῶν τῆς ὀροφῆς τοῦ δωματίου.

Εἰς τοιοῦτος ἀσθενῆς ἔλεγεν εἰς τὸν φρενολόγον **Legrand du Saulle**: «Μὲ συγχωρεῖτε, ἱατρε, τοῦτο τὸ ὅποῖον κάμνω εἶναι ὅλως ἀκούσιον, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μετρήσω καὶ ὕστερον σὰς ὀμιλῶ περὶ τῆς καταστάσεώς μου· ἔχετε 44 τόμους ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ σας, τὸ **gilet** σας ἔχει ἑπτὰ κομβία κτλ.»

Ὁ μέγας Ναπολεὼν εἶχεν ἐπίσης τὴν μονομανίαν νὰ μετρᾷ κατὰ ζεύγη τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ὅσάκις περιεπάτει εἰς τὰς ὁδοὺς.

Τὴν μονομανίαν ταύτην περιέγραψαν οἱ **Charcot** καὶ **Magnan** καλέσαντες αὐτὴν *ὀροματομανίαν* καὶ *ἀριθμομανίαν*. Ἐχει δὲ αὕτη διαφόρους μορφάς: Ἴον ὁ πάσχων ζητεῖ νὰ μάθῃ ἢ νὰ ἐνθυμηθῇ μίαν λέξιν ἢ ἐν ὄνομα μετ' ἀγωνιώδους περιεργείας καὶ ἐπιμονῆς, ἢ μὴ ἱκανοποίησις δὲ τῆς παθολογικῆς ταύτης ἐπιθυμίας προξενεῖ ἀφόρητον ἀθμονίαν καὶ στενοχωρίαν. Ἰον ὑπάρχει ἀκατανίκητος τάσις πρὸς ἐπανάληψιν καὶ προφορὰν τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ ἢ μιᾶς λέξεως, τὰ ὅποια εἰσὶν ἀενάως παρόντα ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Ἰον ἢ λέξις προξενεῖ ἐν παράδοξον ἐνίοτε ὑποκειμενικὸν αἰσθημα ὡσεὶ ἄλλο-

τρίου σώματος εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ, ἐν τῷ στομάχῳ συνήθως, ὁ πάσχων δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐκβάλῃ αὐτὴν πτύων ἢ ἐμῶν.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα μίαν ἐκ τῶν ποικιλιῶν τούτων ὡς παράδειγμα:

Ὁ **S...** ἐκ μικρᾶς ἤδη ἡλικίας παρεῖχε συμπτώματα πνευματικῆς ἀνισοροπίας. Εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν ἔπαθε *μελαγχολίαν*, ἀργότερον δὲ διαστροφᾶς τῆς *γεννητησίου ὀρμῆς*, μικροὺς σπασμούς (*tics*), καὶ *μονομανίαν τοῦ ἀμφιβάλλειν*.

Ἡμέραν τινὰ συναντᾷ γνωστὸν τι πρόσωπον, οὗ τὸ ὄνομα δὲν δύναται νὰ ἐνθυμηθῇ· ἀμέσως τότε καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγωνιώδους τινὸς συναισθήματος δυσφορίας μετὰ ἰδρώτος καὶ ψύξεως τῶν ἄκρων μέχρι σχεδὸν συγκοπῆς. Ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν ἀπελιπζόμενος, ὀδυρόμενος, ἀνήσυχος. Μετὰ 15 ἡμέρας ὅμοια σκηνὴ μετὰ παρομοίαν συνάντησιν προσώπου τινός. Ἐκτοτε διακινδυνεύεται ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ μανθάνῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου προσώπου, μεθ' οὗ ἔρχεται εἰς συνάφειαν. Βαθμηδὸν ἤρχισε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ μανθάνῃ καὶ τὰ ὀνόματα ὅλων ἀγνωστων προσώπων, οὗς συνήντα καθ' ὀδὸν, ἐπίσης δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐφ' ἀμάξης διερχομένων, καὶ τέλος καὶ τῶν ἐπιβατῶν μιᾶς ἀμαξοστοιχείας. Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκπληρώσεως μιᾶς τοιαύτης ἐπιθυμίας ἐξηγῆριονεν αὐτὸν καὶ ἔρριπτεν εἰς ἀφόρητον ἀνίαν καὶ στενοχωρίαν διὸ καὶ ἠναγκάσθη νὰ κλεισθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν βασάνων του.
(*Ἀκολουθεῖ)

Μονάχο, μὲ πεθίχνει,
Ἵὰ σκύλος εἶμαι μέσα ἴδῳ
Στεροῦμενος κυνήγι.

Ἄ! δὲν εἶν' ἄλλη πρὸ φρικτῆ
Ἵτὸν κόσμον καταδίχη
Παρά νὰ σ' ἔχουν φύλακῃ
Ἵτοῦ Γεναριοῦ τὸ κρῦο,
Ἵπόδικον, χωρὶς ποτὲ
Νέ σου ὀρίζουν δίχη
Καὶ νὰ σ' ἀφίνουν μοναχὸ
Σὰν ἦν' καιρὸς γιὰ δύο.

Ἵπόδικος.

— ΔΙΑ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ —

φάρμακον μοναδικόν. Μ' αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς πονέσῃ ποτὲ τὸ δόντι, ἄνευ λογοπαιγνίου. Εἶναι ἀλάνθαστον. Τὰ καθαρίζει, τὰ κάνει γυαλὶ καὶ νὰ σφίγγει. τὰ στερεώνει.

Δόξα εἰς τὸν ἐφευρετὴν αὐτοῦ κ. Ἀνδρέαν Κ. Σπουλιᾶδην.

Ζητεῖτέ το εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον τοῦ Τσάμη κατὰ τὴν Παλαιάν Ἀγοράν. Κάτω ὁ πονόδοντας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

30 — Ὀδὸς Ἐρμοῦ — 30

(Ἀπέναντι τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος καὶ κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου ἢ «Ἐπτάνησος»).

Ἐκομισθησαν ἰσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας, μεγάλη καὶ πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων μαλλίων καὶ μαλλοθαμβάκων, Ἀστραχάδες μπουαζὰ καὶ στυροειδεῖς, Κασμίρια σιδοῦτ, ἡμιβελουδα νεώτατα διὰ γαρνιτούρας καὶ διὰ φορέματα, Ἀτλάζια. Μερινὰ μάλλινα καὶ μαλλοθάμβακα, Τιμπέτ, Τούλια κουρτινῶν, Μανδαπολάμ, ἀπὸ 18 δρ. — 65 ἕκαστον κομμάτι, Πανία δέμητα λευκὰ καὶ ἄλευκα. Φλανέλλαις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἑτοιμαὶ καὶ μετὰ τὸν πῆχυν, Κουβέρταις μάλλιναῖς. Πετσέταις, Μποξάδαις, Κλάδαις, Κρετὸν (trouble face) Σερβίτζια λινᾶ. Τραπεζομακρόνθηλα (trousers) Στρωματσόπανα λινᾶ. Φέλλαις διαφόρων χρωμάτων κλπ. κλπ.

Ἄπαντα τ' ἀνωτέρω εἴδη πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀνεπίδητους συναγωνισμοῦ. — Πώλησις ὀλικῶς καὶ τμηματικῶς.